

SZABADSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési árak:

Helyben: negyedévre 3 kor. — egész évre 12 kor.
Vidéken: negyedévre 5 kor. — egész évre 20 kor.

Felelős szerkesztő: Kiadó laptulajdonos:
Rudnyánszky Gyula. László József.

Egyesszám ára 4 fillér.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Debrecen, Csapó-utca. — Telefon 275.

A liszt és a kenyér drágítása.

— július 15.

Csodálatos, hogy a budapesti napilapok egyszerűen napirendre térnek a budapesti malmok kartelle fölött. Lehetséges, hogy a mozgalmas és változós események kötik le a napilapok figyelmét s elsiklanak emiatt a malomkartell egy súlyosan latba eső ténykedése felett. Csendesebb, szenzációkban szegényebb időkben a malmok eljárása nem kerülte volna el a közvélemény súlyos kritikáját.

A kartellek manapság átdatlan szerepet játszanak szerte az egész világon, mert a közönség rovására biztosítanak a kartellek árának magasabb árakat, melyeket mesterkéltan fésigáznak, hogy minél több hasznot vágjanak zsebre a kartell gyáros tagjai. Nálunk a kartellek legerköltelenebb fajtája kezd most divatba jönni: az élelmiszerkartellek.

A budapesti malmok kartellbe lépnek s megállapodtak abban, hogy egyelőre hetenkint csak négy napon át örölnek. A többi napon keresztül üresen fognak állani az óriási garatok, a kenyér fel van függesztve ezeken a napokon. Azonban csak egyelőre lesz így. Ha sikerül a magyarországi malmokat egy kartellbe tömöríteni, a malomring heteken, esetleg hónapokon át nem fog örölni semmit sem. Így kívánja ezt a malomtulajdonosok jól felfogott érdeke. Így kívánja ezt a tehetetlen pénzes zsák, szívnek, erkölcsnek, tisztességnek megrontója.

Ez egy fontos közgazdasági esemény, amelynek még fontosabb társadalmi kihatása van. Ugyanis ha a malmok nem örölnek, kevesebb lesz a liszt, aminek természetes folyamánya, hogy drágább is lesz. Ez kézen fekvő dolog. A szegény emberek kenyerének mesterséges megdrágítása a leggonoszabb bűne a pénzeszsáknak, az ilyen bünt a középkorban börtönnel, száz korbácsütéssel büntették.

S ma?

Hatvan Deutsch Károlyval az élükön azok a milliomos malombárók, akik a szegény ember kenyerét megdrágítják bent ülnek a főrendiházban.

Józan és tisztességes felfogásból kiindulva, egy értelme sincsen annak, hogy a malmok beszüntessék, illetve redukálják üzemüket. Talán azért kell az idén kevesebb lisztet gyártani, mert

tavaly rossz volt a termés és kevés a buza? Súlyosan érzi még most is Magyarország gazdanépe a tavalyi rossz termés következményeit s az idej jó aratásból remél kárpótlást. Ezt a reményt silányítja tönkre a malomkartell, mert illuzoriussá teszi a jó termés eredményét, dacára a meglehetősen buza áraknak.

Ugyanis azon körülmény, hogy éppen az aratás idején keveset örölnek, illetve nem örölnek a malmok, természetesen behatással van a malmok vásárlási kedvére is; a gazda, aki nagynehezen várta, hogy az idej dus aratás eredményével az adósságaitól szabaduljon, keserűen csalódnai fog, mert amikor a gazda a piacra viszi a buzáját, a malmok nem fognak vásárolni.

A szegény gazda pedig nem képes arra, hogy kitudja várni azt az időt, amikor majd a méltóságos malmoknak örölni méltóztatik, sürgősen pénzre lévén szüksége, mindenáron kénytelen tudni a buzáján. A kizsákmányolt magyar gazda reménységét így teszi tönkre a malomkartell. Egyrészt megdrágítja a lisztet, amelyből a fogyasztó közönség kenyeret készít, másrészt lenyomja a buza árakat az aratás és az aratás után való hónapokban. Dupla hasznuk lesz ezáltal a malombáróknak. A lisztet drágábban adják el, a buzát olcsóbban szerzik meg.

Ennél az ocsmány lelketlenségénél, a pénzéhes spekuláció ezen tivornyájánál csak az a könnyelműség nagyobb, mellyel a mi hatóságaink, de a társadalom és a fogyasztó közönség is ezt a nyílt színen való rablást tűrik. A francia forradalom előestéjén a kenyérdrágító pékeket a lámpavasra akasztotta a nép. Milyen szerencse a malombárókra, hogy nem száztizenöt év előtt éltek.

Az ország közönsége méltán elvárhatja az intéző köröktől, hogy a malombárók tulkapásai ellenében megvédjék. Nem lehet közömbös az államra nézve, hogy magánvállalkozások önkényesen állapítják a liszt, kenyér és buza árakat. A malomkartell az ő célzataival egyenes merénylet a közérdek ellen, a legszemérmertlenebb spekuláció a fogyasztó közönség s hozzá a legszegényebb néprétegek zsebe ellen.

Ez ellen pedig meg kell védeni a közönséget!

Politikai hírek.

— **A románok Kristóffy ellen.** Kristóffy József belügyminiszter legutóbb elrendelte, hogy a szavazók névjegyzékébe a választók neveit magyarul írják be s a meny nyiben az idegen névnek megfelelő magyar név nem volna, legalább a magyar ortográfiait használják. Csak nemzetiségi vidékeken van ennek a rendelkezésnek valamelyes fontossága a magyarság szempontjából és a nemzetiségi sajtó nagy felháborodással is fogadta. Az aradi „Tribuna“ a románság nevében vonul fel a rendelet ellen és élesen támadja a belügyi kormányt.

A nagy válság.

— július 15.

Fejérváry Géza bárónak a törvényhatóságokhoz intézett leirata felháborodást keltett politikai körökben. A darabont kormányelnök ezzel a cselekedetével teljesen összerombolta a békés megoldás felé vezető utat.

A vezérő bizottság tagjainak egy része ma reggel a fővárosba érkezett és a hozzájuk intézett kérdésekre, csaknem kivétel nélkül azt felelték, hogy a miniszterelnök leirata valóságos arculesapása a képviselőházi többségnek.

A vezérő bizottságnak egyik tagja tegnap így nyilatkozott az erőszakoskodó miniszterelnök leiratáról:

— Az egész dologban az a legbotrányosabb, hogy Fejérváry Géza báró nyíltan, minden krupulus nélkül tulteszi magát a képviselőház június 21-iki határozatán. Az én véleményem az, hogy a miniszterelnök a tegnap kiadott rendelettel végleg lehetlenné tette azt, hogy mi vele szóba állhassunk.

A vezérő bizottság délután 5 órakor tartotta ülését. Általános az a vélemény, hogy a miniszterelnöki leirat kapcsán el fogja határozni, hogy szöveget intéz a nemzethez. Teszi ezt főképen azért, hogy megtartsa a lelket a törvényhatóságokban, nehogy azok elbátortalanodjanak. Mert a koalíció vezetőségének az a terve, hogy az összes törvényhatóságok egyöntetűen lépjenek a kormány ellen indított küzdelembé.

*
Kossuth Ferencz tegnap reggel Liptó-szentmiklósról a fővárosba érkezett. Apponyi Albert gróf nem jött Budapestre, hanem oberhardi birtokára utazott. Polónyi Géza, Darányi Ignác, Kaas Ivor báró, Zichy Aladár gróf és Andrássy Gyula gróf szintén a fővárosba érkezett.

Délután 2 órakor Darányi Ignác meglátogatta Andrássy Gyula grótot.

Gőzmosóda

Debrecen, Széchenyi-utca 42.

Telefon 323.

Gyűjtő-kocsi.

A vezérő bizottság ülése kétségtelenül újabb lökést ad az eseményeknek, amelyek egyáltalán nem biztatnak azzal, hogy egyhamar meg lesz a béke.

Gróf Apponyi Albert megszakítja eberhardi nyaralását és két napot tölt a fővárosban, a negyediket Komáromban, ahol vasárnap a pártszervező gyűlésen országgraszoló beszédet fog mondani, melyben mintegy beszámol a Fejérváry-kormány alatt történetéről és határozott formában megszabja saját és pártfeleink további magatartását. A vezérő-bizottság tagjainak különben mindenféle újabb sürgető meghívás ment, mert immár nyilvánvaló, hogy a kormány abszolút hatalmi tulkapásokra készül és az országnak valami irányt kell adni, hogy miképpen viselkedjék az esetleges abszolutisztikus intézkedésekkel szemben.

A kormány — mint Budapestről jelentik — délben minisztertanácsot tartott, a melyen a kabinet valamennyi tagja részt vett. Azonban, hogy a darabontok miféle újabb törvénytelenesség felett tanácskoztak — nem tudni.

Nagyobb érdeklődés kísérte a vezérő-bizottság értekezletét, a mely este volt. A bizottság tagjai közül tizenketten vettek részt az ülésen. Andrassy Gyula és Apponyi Albert grófok távolléttük miatt nem jelentek meg.

Kossuth Ferenc előlélt az ülésen és előadta nézeteit, a melyeket fontosnak tart, hogy a koalíció az ezután követendő eljárásnál szem előtt tartson. Azután emondta azon beszélgetést, a melyet Fejérváryval, mint magán emberrel folytatott.

Az ülésen szóba került Fejérváry főrvénytelen szövege, a melyet a törvényhatóságokhoz intézett. E tárgynál vita fejlődött ki a bizottságban.

Eötvös Károly azt tartotta, hogy a legnagyobb óvatossággal kell tárgyalni az ügyet.

Zichy Jenő gróf azonban a legérellyesebb fellépést ajánlja a kormány-nyal szemben.

A hosszabb vita dacára a vezérő bizottság nem jutott megállapodásra, de elhatározta, hogy ebben a tárgyban hétfőn délután újabb értekezletet tart, a melyre az összes biz. tagokat táviratilag meghívja.

Ugy látszik, hogy a kormány most már kezdi az „ügyvezetést.” Tegnap Benitzky Lajoshoz, Pestvármegye alispánjához leiratot intézett Fejérváry mint pénzügyminiszter és tudatja a vármegyével, hogy a kormány támogatását megtagadó határozatot megsemmisíti.

Az alispán tudomásul vette a leiratot, de nem intézkedik, hanem a legközelebbi napokban rendkívüli közgyűlést hív össze, hogy az válaszoljon Fejérvárynak.

Aratás.

— július 15.

Peng a kasza, aranyos kalászkok dülnek rendre, szerte Magyarországon réteken és rónákon diadalát üli az élet. Bármit mondjanak is a politika és társadalom bölcsei, történjenek bármilyen izgalmas, — nagy horderejű események, az aratás nálunk a legfontosabb esemény, ekörül forog a nemzet élete és ereje. Mint nagy ünnepet az élet komolyságának és küzdelmeinek ünnepét üdvözljük az aratást és nincs jobb óhajunk, mint hogy az élet betakarításának munkája békésen és gyorsan érjen véget.

Az aratás hangulatát az idén egyes vidékeken kínos események zavarták meg. Eddig csak a Dunántúlról jöttek ugyan hírek az aratási s-trajkokról, pusztításról, esendőség, katonaság közbelépéséről, de az sem lehetetlen, hogy a mozgalom ki fog terjedni.

Élénk emlékezetünk vannak még a békés és congrádi aratási s-trajkok, amikor ostromállapotot kellett kihirdetni egész járásokra s folyt a munkás vére, pusztult a birtokos jószágja. Ezek a szomorú emlékek

kelnek életre bennünk most, amikor megint csak folyik a munkásvér és ismét pusztul a jószág.

Csalódik azonban az, aki azt hiszi, hogy ez a mozgalom az aratás küszöbén a szociálista izgasznak eredménye. Nem! Az a nép, amely Tolna, Baranya és Veszprémmegyékben s-trajkolni próbált, nem hive semmiféle szociáldemokrata pártnak, sőt még fogalmuk sincsen a felforgató elméletekről. Egyszerűen a szükség érlette meg bennünk az ellenállás akaratát.

A tavalyi rossz termést követő télen át ez a munkásvér teljesen kipusztult minden vagyonából, koplalt, lerongyosodott s mert munkája eddig elegendő nem akadt, az aratástól várja azt, hogy ennyi keresetre tessen szert, hogy télire biztosítsa magát a koplalás ellen.

Ez azonban nem megy olyan könnyen. Mert a birtokosok, a gazdák, akikre évről évre nagyobb teher hárul, nem tudnak s nem akarnak beletörődni a gondolatba, hogy nagyobb aratási részt és bért fizessünk mint annakelőtte, mindenképen azon vannak, hogy takarékoskodhassanak s épp a munkások kivánságának nem tehetnek eleget. A bérlők — a ki ellen a dunán uli s-trajk irányult — lehúzzák a gazda és a munkás bérét egyaránt.

A főbaj azonban még sem az hanem abban keresendő, hogy nincs megfelelő, külön e célra alkotott törvényünk, mely az aratási munkát s az aratási bért szabályozná. Van ugyan egy törvény, a mezei munkásokról szóló melyet még Darányi minisztersége alatt hoztak, s melyet a munkások rabszolgatörvénynek csufolnak.

Ez a törvény azonban nemesak, hogy a munkásoknak nem tetszik, de még a munkaadók érdekeit sem védelmezi kellőképpen és csak főlölesleges nyög a gazdálkodó közönség nyakán. A törvény mint az eredmények igazolják, a helyzetet abszolút semmit nem változtatott, mert minden a régi ben hagyott, csak a s-trajkoló s szerződést szabó aratókat sújtja drákói szigorral. Holott ez a szigorúság embertelenséggé fajul akkor, amikor a törvény arról nem intézkedik, hogy munkás és munkaadó emberséges munkafeltételekbe és aratási részben állapodjanak meg. Munkásügyekkel manapság már nem a munkaadók, hanem igenis a munkások szempontjából is kell megítélni, mert hiszen a munkaadónak amugy is száz és száz módja van ahhoz, hogy a maga jussát megvédje. Amíg

A fájdalom.

Az élet szépen, csöndesen lefoly,
Minden nap a mulásnak akadály;
Vakanturás, kicsinyke hangyaboly,
Átlépek és elérek a határra.
Amott mi vár? Mindegy, túlpartodon
Kárpótol Isten minden veszteséget,
Hisz kifosztottál mindenből, oh élet!
Csak fájdalomhoz van nekem jogom.

A fájdalom e földön hű barát,
Nem is panaszlom, hogy kísér szünetlen,
Ő adta vissza a költő dalát,
Ki elfásúlva majdnem elfeledtem.
Ezer tévely kísérte nyomdokom,
De megsirattam diestelen csatámat
S a porból fölemeltél, méla bánat!
Csak fájdalomhoz van nekem jogom.

Nincs senkim, semmim, minden elveszett!
Nem láttam a szegényt, a szenvedőket,
Gunyos kacajjal hogy sújtottam őket!
S ellepte szívem embergyűlölet.
A bosszú fegyverét már már fogom...
De könnyem csordult, a te adományod,
S a szív megenyhült, áldott, megbocsátott!
Csak fájdalomhoz van nekem jogom.

Halottaim, szelíden pihenők,
Lát nálak é szomorgó álmaimban?
Jönnének é tisztán, fehérén ök,
Emlékek élne é bús dalaimban,

Ha vissza nem síná a fájdalom . . .
Más hagyjon el, csak öket hozza vágyam,
Más lökjön el, ha ök ölelnek lágyan!
Csak fájdalomhoz van nekem jogom.

Jó volt e földön bukni, veszteni,
Szent a lemondás, üdv a szív keserve!
Hisz így találtam meg, mi Isteni,
Igy győztem letiporva, porba verve!
Isten, egyetlen kincsemet hozom,
Hálásan trónod zsámolyára tészem,
Ez volt e földön legjobb lelki részem!
Csak fájdalomhoz van nekem jogom.

(Debrecen, 1905. július 14.)

Gáspár Imre.

A selyem.

Michelet rendőrbíró szobájában megindult a tárgyalás. Apró, vézna emberkét vezettek elő vádlottként.

— A neve?

A vádlott: Gustave Bonhomme; valamikor állami tisztviselő voltam, amióta rám nehezedett Isten keze, a semmiből tengődöm.

— Ismeri a vádat, amelylyel felelőségre vonja a bíróság?

— Szóban és írásban tudtomra adták. Nem is tagadom.

— Tehát beismeri, hogy ön madame X. madame Y. és madame Z urhölgyeknek súlyos anyagi kárt okozott azzal, hogy orvul behasított drága ruhájukba?

— Nem tagadom; tettem.

— Szemtanak állítása szerint ön a boulevard tömkelegében meglátta az illető hölgyeket és éles késsel tönkretette szép ruhájukat. Ismerte azokat a hölgyeket vagy egyáltalán mi volt a célja?

— Bocsánat, bíró ur, ön egyszerre sokat kérdez . . .

— Tehát feleljen egyenként a kérdésekre. Ismerte azokat a hölgyeket?

— Nem.

— Hogyan? Nem ismerte őket?

— Sohasem láttam őket előbb s a nevüket is csak a perből ismerem.

— Tehát ellenségei sem voltak önnek és mégis bosszút akart állani rajtuk?

— Nem rajtuk. Csak a selymen.

— A selymen? Hogy értsem ezt?

— Mert gyűlölöm a selymet s az emberiség közös érdeke követelné, hogy töröljék el a selyem viseletét.

(A tárgyalási terem sűrű közönségének feszült érdeklődése mellett a vádlott így folytatta a vallomását.)

— Hallgason meg, bíró ur . . . Én mindig tisztességes voltam s ötven évemet becsületben éltem át. Ma nem is lenne szerencsém önhöz, ha a selyem ismeretlen portéka volna a nők előtt. A selyem okozta minden szerencsétlenségemet.

A bíró: Beszéljen érthetőbben, hiszen amit mond, az csupa rejtély.

A vádlott: Azonnal meg fog érteni.

egy megfelelő, a munkások meghallgatásával emberséges és korrekt aratási szerződésünk nem lesz, addig évről évre ellehetünk készülvén az ilyen zavargásokra aratás idején sőt a zavargások még fokozódni fognak.

E bajok ellenére is azonban hála a Mindenhatónak, meglehetősen termést adott az ég kegye. A nehéz, válságos helyzetben, amelyben jelenleg a magyar nemzet van, bátorító támasz ez a jó termés, amely lehetővé teszi, hogy hitelünk a külföldön meg ne rendüljön a válságos helyzet ellenére sem. Csak azután a börze papiros huzása ne változtasson a szerencsés viszonyokon . . .

Tollhegyen.

Karcolatok.

— július 15.

Fejérváry, a magyar népnek, pénzt fog nyomtatni.

Menelik, Abiszínia négusza pénzt veret.

Fejérváry a szendekot letagadta. (ti fejezi — négusz.)

Menelik nem fogad, sőt erélyes kiáltványt intéz alaltalóhízbiz, a mely így hangzik:

„Aethiopia királysága!

Hallgassátok! Hallgassátok! Isten bontsa meg a hegyek és halmok ellenségeinek egyetértését! Hallgassátok! Hallgassátok! Isten bontsa meg Menelik felsége ellenségeinek egyetértését! Hallgassátok! Hallgassátok! Isten bontsa meg Mária ellenségeinek egyetértését!

A következőket akarom mondani:

Mint hogy hazánk, Aethiopia, általános tisztet szerzett magának és kereskedelme virágzásnak indult, új tallért bocsátottam ki saját arcképpemmel és nevemmel. Elrendelem ennek a pénznek a használatát és megszüntetem a réginek a kereskedelemben való használatát. Az új tallér egyenlő értékű a régi tallérral, egyenlő súlyú, de jobb az anyaga. Kisebbségi tárgyak megvételére fél, negyed és nyolcad tallérok is készülnek. Ezek is olyan értékűek, mint a régi fél, negyed és nyolcad tallérok.

Ha valaki visszautasítaná az új pénzt, tartoztatásátok le és hozzátok elébem.

Ajánljuk követendő példaul a magyar néguszoknak!

Bíró ur. . . Volt nekem egy leányom. Szép, séges, fiatal, becsületos. Anyja korán elhagyta az életet, így hát én neveltem. Nagyon szerényen éltünk, de boldogok voltunk a szegénységben is, mert Lucie (ez volt a leányom neve) kitűnően végzett tanulmányait értékesíteni tudta. Angol leckéket és zongorárákat adott uri házában s ezzel szépen gyarapította az én jövedelmemet.

Ezzel azonban elkezdődött a mi szerencsétlenségünk. Nem kellene megengedni, hogy fiatal szegény leány gazdag emberek házába járjon. Amit ott lát, az csak felbuzdulást hoz benne a vagyát a gazdagság iránt; ez pedig már lépés a bűn felé. Sokszor láttam, hogy Lucie milyen lelkesedéssel beszél azokról a toalettekről, amelyeket másut lát. És amikor így beszélt, tekintete elmerengett, szomorúsággal telt meg; de hát én nem sokat értettem az eféle hangulatokhoz.

Egy napon Lucie nevelő boldogsággal jött haza.

— Apa, — mondta nekem, most haragudai fogsz a leányodra. . . Ostobaságot követtem el. De bocsáss meg, nem tudtam ellenállni a csábításnak.

Ezzel megmutatta azt, amit a csomagban hozott: néhány méter selyem volt. Szép, színes, ragyogó selyemszövet; ruhára való. Garasonkint megtakarított pénzéből vette. Már hogy haragudtam volna meg e cselszövegért, ha a leányomnak öröme telt benne! A ruhát persze maga szabta, varrta; fél éjszakákon át ott ült a lámpa mellett, míg nem egy napon elkészült vele. Igazán szép volt, hanem — a szépsége nagyon is

A kinek kifogása van a Fejérváry bankó, kincstári-köszén, vagy ezüst kanalak ellen, vagy a mely tisztviselő nem teljesítene parancsait „azt hozzátok elé!”

Hallgassátok és — hallgassátok!

NAPI HIREK.

Mese a fehér hajról.

— jul. 15.

Poéta legyen, akik szebb költeményt ír, mint a melyet a napokban vetett felszínre a budapesti hír — nagymama menyasszony-ságáról. A legpazarabb témákkal dolgozó művész, az Élet, megengedte magának azt a gyönyörűséget, hogy a sötét drámák, brutális tragédiák és háborzongató balladatárgyak helyett egy bobájós idyllt komponáljon. Személyei: a fehérhaju nagy asszony, aki 80 esztendőskorában úgy érzi még, hogy az ő élete nem lehet befejezve. Nem lehet az, hogy ő így menjen le erről a színpadról, mint akárki más, aki naivassággal kezdte és nagymama szereppel végezte, mert az ő szívet nem örölte el a folytonos színjátszás. Tud ő még fehér hajjal is Julia lenni! . . . és nincs szükség sugóra, mikor Romeóval beszél. . . Mert minthogy az idyll nem monológ, fel kellett lépnie Romeónak is. Romeó azonban ebben az esetben nem érdekel! Egészen mellékes, hogy ki ő és mit csinál. Gentleman-e, vagy kaptabetyár? . . . Vagy 50 évvel fiatalabb, mint Julius. . . Mit 50 év! A koldus bírálja úgy az embereket a krajcárjaikból, mint ahogy mi — szürke lelkűk — az éveikből. . . Ez ennyi éves, — tehát. . . Az ennyi éves, — tehát. . . következtet a mi mélységes kolduslogikánk. S mikor jön egy tünemény és asszony, aki rácsófol erre a mi óvatosan összeszűrt kotyvalékunkra, hát nem hogy elsompolyognánk, mint a lecáfolt életbölcs, hanem védjük az „igazságunkat”: ez ennyi éves, tehát. . .! Hogy mer ehhez valaki hozzányulni, mikor mi oly szépen a egállapítottuk. . . Mit! Jókai akarja megeafolni? Hóbort! . . . Prileg akarja lemosolyogni? Aggságos gyöngecs! . . . És vélt igazságunk kedvéért elrontjuk az idyllt. Bármilyen szépen indult a kompozíció, bármilyen megkapóan játszottak a szereplők, nem engedjük, hogy a folytatás is idyllikus legyen, mert a mi rozsdás igazságunk csak úgy marad igazság, ha be-

bizonyítjuk, hogy ez az idyll nem is idyll, — hanem szatira. Bohózat. Finomabb komikum. . . Hát jó. Bebizonyítjuk, mert fő az igazság. Még pedig a — mi igazságunk. . . Mi sem könnyebb, csak egy pár intrikust kell szerkesztetni. Az pedig annyi, de annyi lézeng szerződés nélkül e földtekén, hogy százszor annyi direktor sem bírná szerkesztetni, mint a mennyi van. Ezek el kezdenek dolgozni és a mi igazságunk csakhamar napfényesen ragyog. Mint rokonok, jó barátok s több ilyen joggimmal és törvényesen a más dolgába avatkozók elkezdik predikálni, hogy az a jobb helyzet, amelyben a nagymama, vagy a nagypapa ő közöttük van. Nyugalom, csend kell az öreg kebelnek s azt ő mind megadják, hisz ők olyan jók. . . De hát a szerelmet nem pótolhatják-e, az újra virágzó fának megadhatják-e a napfényt, mely kései virágát besugározza? . . . Ugyan kérem, hát hogy hiheti az okos ember, hogy 80 éves szív még szerelemre dobogjon! Hung. — Ennyi és ennyi éves, — tenát. . . Ez a mi igazságunk és ebből nem engedünk. . . S ha Kor élia nagymama még mindig azt mondaná, hogy: „De édes lelkeim, hogy beszélhettek ti az én nevemben! Beláttok ti az én szívembe? Tudjátok ti, hogy olyan tavasz virít ott benn, amilyent ti — szürke lelkűk — 20 éves szívvél is irigyelhetnétek, ha egyáltalán tudnátok, hogy más tavasz is van, mint a ti kőznapi szeretkezések. . . Hogy akartok ti éngem osztályozni, mikor nem is tartozom közibétek! A nagy lelkek futását akarjátok szabályozni, törpék? . . .” Ha Kornélia ezt mondaná? Hát akkor is győzne a mi — igazságunk! Az idyll akkor sem fejeződnék be idyllikusan, mert nem engedi ama fenti igazság. S csak a milliót kell változtatni, hogy a mi igazságunk végképen diadalmaskodjék. A személyek ugyanazok, csak egy szakértő orvost kell még felléptetni és a háttérbe állítani — egy szanatóriumot. . . S finita la comédia! Ujjong a mi igazságunk. Mert ennek győznie kell, ha te sirva fakadsz is rajta, szegény, fiatal szívű nagymama! . . . Az Élet pedig, mint a rém-dráma író, aki egyszer idyllt akart írni, de lerántották, — dühösen vágat tovább s bizonyára időbe kerül, míg elfelejti ezt a kudarcát és a vitriol tragédiákba belefáradva, megint rózsaszín tintába mártja a tollát, hogy költeményt írjon egy fehérhaju asszonyról. . .

Debreceni pereg.

— július 15.

Alcímnek adhatnók azt is, hogy „piacihangulatok.”

Városi fogalmak szerint a reggeli hét óra még elég korai idő arra nézve, hogy a nagyságok a kényelmes szenderegés helyett kalaposan és kegyetlenül sétálják végig a piacot avégből, hogy a nyári nap szükségleteit bevásárolják.

Az ember azt hiszi, hogy ehhez a bevásárláshoz nem szükséges egyéb, mint egy apró pénzzel megtömött erszény és egy öblös kosár, a melybe szép sorjába rakják bele a puha túrót, a friss tojást, cseresznyét, meggyet, azután egy-két pár csibét fűznek a cseléd karjára és így megrakodva, indulnak haza felé.

Ugy ám! Csakhogy a mi piacunkon nem folyik ilyen simán a bevásárlások. Mert amely uri asszony azzal a szándékkal megy ki reggel hét órakor, hogy például néhány liter szebb pándi, vagy hadházi meggyet vesz befőzni, az ámulva látja, hogy az egyetlen szép meggyes-kosár körül, amelyet a falusi asszony a piacra hozott, már három-négy kofa áll, éktelen versengéssel, hogy melyik ad érte többet s melyik kapkodja el a másik orra elől.

A szegény vásárolni akaró nagyságok megütözközve állnak meg a jelenet láttára! És megütözközve állnak meg nemcsak ők, de azok a szegény munkásasszonyok is, akik a kendőjük sarkában egy-egy fél liter meggyet szeretnének haza vinni a gyümölcsre áhító meztelős kis gyermekcsereg számára. Azért mégis nekibátorodva, meg akarnak kezdeni az alkut; de a hatalmas kofahölgyek olyan harcra kész arckifejezéssel és olyan ólesre fent nyelvel csoportosulnak a kosár körül, hogy a szerény vásárlóasszonyok nem mernek közéjük lép-

belevetette magát Lucie lelkébe. Ettől fogva hallani sem akart más ruháról, csak selyemről. Kétszeres buzgalommal keresett mi kát, csak hogy selymet vásárolhasson. — És csakugyan mindig szebb és szebb selyemruhái voltak. Egy évvel később már teli volt a szekrénye ruhákkal, némelyiken a parasztszem is láthatta, hogy drága lehetett. De én még mindig nem mertem gyanakodni, míg végre fölnyílt a szemem.

Azon a napon Lucie beteg lett. Fag-gattam, mi bántja; de felelet helyett csak sirt. Most már követeltem, hogy mindent mondjon el. Erre vallott.

Bíró ur, ha ön apa és leánya van, akkor tudni fogja, mit éreztem én, amikor a leányom bevalotta gyalázatát. Felháborodásomban elragadtattam magam és ajtot mutattam neki. . . Lucie elment, szótlánul, vissza sem fordulva.

És én sohasem láttam többé élve. . . két nappal később halászták ki a Szaj-nából.

Ezért gyűlöitem meg a selymet és ahol látom a fajtáját, pusztítom. Ha az utcán járok és meglátom azokat a cifra nőket, akik selymekben pompáznak, valami összeszorítja az öklömet és ölni tudnék! . . . De én csak a selymet bántom. Azokat a szerencsétleneket, akik viselik, nem.

Maurice Leblanc.

attól félve, hogy gyümölcs helyett durva szitkokat kell majd zsebre rakniok.

És így nagysága és munkás-asszony szép esőn-desen visszahúzódva, gyümölcs nélkül mennek haza, a kofa-hölgyek leghatalmasabbika pedig megveszi a meggyeskosarat.

A hoppon maradt asszonyok természetesen dühösek, mindegyik elégedetlen ezzel az állapottal, a mely a drágaságot ijesztő mérvben fokozza nap nap után. Gondterhes arccal és panaszos szavakkal mennek haza a piacról, azt kérdeve, hogy hová fog ez a helyzet vezetni, ha nem segítenek rajta!

Művészek a nemzeti iparért.

— július 15.

Feszty Árpád festőművész fölhívást intézett a magyar írókhoz és művészekhez, akiket a nemzeti ipar magasabb színvonalának megteremtésére hatalmas szervezetbe kíván sorakoztatni. A testület főkepe iparosok érdekeinek és társadalmi helyzetének megszilárdítását, továbbá az ipar művészi fejlesztését tűzné ki feladatául. Feszty olyan fórum megalakítását óhajtja, ahol nemcsak a választottak, hanem a hivatottak is szóljanak az ipari kérdésekhez, hogy így a társadalom lelkiületében egységes közvélemény formálódjék ki addig is, amíg a külön vámtérület létesítése sikerül. Az eszme, amelynek Feszty Árpád a szószólója, mindenképpen érdemes a szellemi tényezők és az iparosok lelkes érdeklődésére, odaadó támogatására. Közöljük a felhívásból a következőket:

Országos védőszervezetet, ellenőrző bizottságot kell alakítani, a mely szervezetével kiterjedve a vármegyékre, a járásokra, a községekre, vezetője legyen a közönségnek, hogy ugyanakkor, a mikor a magyar társadalom hazafisága védi a becsületes magyar munkát és a becsületes vállalkozásokat s ugyanakkor a magyar közönség is meg legyen védve a visszaélések ellen. Összekötő kapcsolatot kell létesíteni a fogyasztók és a termelők között egy olyan szervezetben, a mely tanulmányozva a közönség igényeit és kívánalmait, azokra irányítsa a gyárosok és iparosok figyelmét, viszont ráterelje a közönség figyelmét a jó magyar munkára. Együttesen és egy időben törekedjünk arra, hogy közönvéget teremtsünk az iparnak és ipart a közönségnek. Teljes művészi meggyőződés, hogy Japánt kivéve, nincs egy második nép a föld hátán, amely annyi formaérzékkel, veleszületett művészi hajlammal bírna és ennek folytán úgy ipari, mint minden másnemű kifejlődésre annyira alkalmas volna, mint a mi népünk, a magyar. Ha az ugynevezett művelt osztály meg tudná látni azt, ha ennek értékét meg tudná becsülni, akkor ez az ország gazdag és boldog ország lenne. Tegyük meg mi az első lépést, írók, művészek! Alakítsunk egy olyan testületet, amelynek fórumán meghallgatásra találjon minden komoly szó, bárholon jöjjön is. Ahol az ipari kérdések kapcsán épen olyan fontos megvitatás tárgya legyen a gyárosok ügye, mint a művészek törekvése, vagy a magyar munkásnép érdeke.

Az író hivatása, hogy ez ügynek prédikátora apostola legyen. A művész hivatása, hogy forma ösmeretével, színérzékével irányítsa az iparos fejlődését, izlésével segítségével legyen úgy a gyárosnak, mint az iparosnak, a szabónak úgy, mint fazekas-mesternek. Olvaszszuk be iparunkba a művészetet, más oldalról olvaszszuk bele a

magyar érzést és egy közös tőből fakadó izléssel neveljük az iparost úgy, mint a közönséget. Törekedjünk arra, hogy egy jó irányban kialakult közvélemény kívánsága folytán általános nevelési rendszerünkben is ezentul ne a tudatosság erőszakolása, hanem a gyakorlati élethez szükséges tudás, az ipari művelődés, a vele járó szépérzék és a jó izlés fejlesztése legyen első sorban irányadó.

— **Angolok Debrecenben.** Jeleztük már több ízben, hogy jövő hó, augusztus 28 án Londonból egy 60 tagú társaság érkezik Máramarosvármegyébe, hogy az ottani sóbányákat és a vidék egyéb nevezetességeit megtekintse és részvegyenek egy tutaj kirándulásban. Az angol turisták utközben Debrecenben is kiszállnak és a Hortobágyot fogják megnézni.

— **Felfüggesztett káplán.** Eszékről távirják, hogy Morscháák címzetes püspök fővikárius Erakovics István káplánt több súlyos természetü vétség miatt felfüggesztette állásától. A káplán megrendszabályozása feltűntést kellett.

— **Telefon hirmondó a vasutakon.** A műszaki világ értesülése szerint érdekes ideával foglalkozik egy lelkes feitaláló, aki — a körülmények után ítélve, utazás közben, úgy látszik — nagyon unatkozhatik. Az illető ugyanis a vasúti vonatokat telefon hirmondóval akarja felszerelni, amit lényegileg így vél megoldhatni: A kalauzkocsiban elvan helyezve a központi kapcsoló állomás, mely az ugyanott elrendezett beszélőgéppel összekötésben hozható. A személykocsik egyes fülkéinek ülőhelyei fölött hallgató állomások vannak elrendelve, amelyek ismeretes szerkezetű automatákkal vannak ellátva olyképp, hogy a hallgató a központtal csak bizonyos pénzdarabnak a automatáta való bedobása után juthat kapcsolatba. Ha valamely hallgató automatájába beledobják a megfelelő pénzdarabot, akkor a központ kezelője az illető hallgató állomást összeköti a beszélőhely mikrofonjával. Minden egyes személy kocsit állandóan lehet felszerelve hallgatóállomásokkal és kábelvezetékekkel, melyek a vonat összeállításakor csipetűk segítségével egymással és a központi állomás kábel vezetékekkel könnyen összekapcsolhatók. De úgy is lehet, hogy esetleg az egész berendezés esetről-esetre szerelhető a vonat kocsijaira.

— **Rigó Jancsi megtérése.** Hosszas viszontagságok és sok-sok kaland után, Rigó Jancsi megtér oda, ahonnan hódító vilákkörutjára elindult. Visszajön a magyar fővárosba, hogy hegedűjével itt rikassa meg az embereket, no meg, hogy esengő aranyakat is keressen vele. Természetesen, ez a hír szenzációt keltett abban a világban, „ahol mulatni szoktak“, éjjeli kávéházakban, orfeumokban, Ós-Buda szellős, bizalmas tanyáin egyébről sem beszélnek, mint arról, hogy micsoda nagy vendége lesz cigányországnak:

— Rigó Jancsi hazajön!

Igaz, nem úgy jön haza, mint a hogy a legendákban él. A szépséges szőke Chimay hercegnő — akinek a habfehér karján a

„Jancsi“ szó van tetoválva — már nincs mellette. A Vezuv-hegyen jártak, mikor a nyugtalan vérű asszony meglátott egy tüzes szemű talliánt.

— Ez lesz a szeretőm, — mondotta nyomban Rigónak, téged pedig elhagylak...

És elhagyta a tüzes szemű tallián kedvéért, Rigó a fülébe huzott egynéhány vérforrató magyar nótát, de a nóták nem tudtak versenyezni az olasz acélkarjaival. Párisba ment tehát Rigó. Ott akadt bőven pénz is, asszony is. Mind a kettőt a hegedűjével szerezte. Onnan Bécsbe vándorolt, ahol szintén busásan megfizették a művészetét. Bécsből már csak egy lépés Budapest. Ezt a lépést megteszi Rigó Jancsi és Ós-Budavarában fog föllépni. Várja a közönség, várják a bohémek, de különösen várják a pákozdi cigányok, akiknek köréből elindult a szurtos, kopott Jancsi néhány esztendővel ezelőtt — hogy most azután, mint fejedelem térjen vissza. — Ünneppel örömetel szívvel fogják fogadni. De talán mégis legnehezebben várja egy asszony, aki a felesége volt, akit a fehérbőrű hercegnő kedvéért elhagyott s aki azóta nem szünt meg mondani:

— Meglássátok, visszajön még az Jancsim és megint egy putriban fogunk lakni...

— **A kőművesek izgatóját elfogták.**

A hetek óta sztrájkoló kőműves munkások ügyében nevezetes fordulat állott be. — A rendőrség Béres András nevű vezetőjüket a debreceni kir. ügyészség megkeresésére tartóztatta. Béres nemcsak, hogy izgatta a sztrájkolókat és utjában állott a békés meg egyezésnek, hanem bántalmazta is a dolgozó munkásokat. Magánosok ellen való erőszak miatt két eljárás is van ellene folyamatban. Minthogy a napokban ismét hasonló bünt követett el, a kir. ügyészség a törvény ide vonatkozó szakasza alapján elfogatását elrendelte. A rendőrség kihallgatta Bérest és ma átkiséri a kir. ügyészség fogházába.

— **A tengeri betegségek gyógyvitiása.**

Tengeri fürdőbe készülő olvasóinkat fogja érdekelni az itt következő közlemény. Shampe angol hajóorvos ugyanis úgy gyógyítja a tengeri betegeket, hogy az egyik szemükbe 2—3 csepp atropinoldatot csepegtet, vagy ha ez éppen nincsen kéznél, akkor az egyik szemüket egyszerűen beköti. Ez a módszer okvetlenül beválik és a hatás 6—24 óra alatt föltétlenül jelentkezik. Sharpe megfigyelése szerint azok, akik az egyik szemükre nem látnak, nem kapják meg, vagy legalább is nagyon ritka esetben a tengeri betegséget, ennek az okát azonban már ő sem tudja megfejtetni. — Egy másik módja a tengeri betegség ellen való védekezésnek, amelyet már a 16 ik században is ismertek és a melyet Legrand dr. francia tengeri orvos a legbiztosabb hatásának mondott, abban áll, hogy az utasok a hasukat és gyomrukát erősen összehúzzák, miáltal azoknak önkéntelen mozgását megakadályozzák. Igen jó hatással van az is, ha az utas, mielőtt hajóra száll, gyomrát hosszú kötéllel szorítja el. Legrand azt mondja, hogy ez a módszer még minden esetben bevált.

— **A magyar fürdők érdekében.**

A magyar közönség különös előszeretettel keresi fel a külföldi gyógyfürdőket és üdülőhelyeket, holott bebizonyosodott dolog, hogy a

Lithion tartalmu!

A singléri

Lithion tartalmu!

— **SZULTÁN-forrás**

hugyoldó és hugyhajtó hatássu.

Könnyen emészthető. Szénsavdus. Gyógyviz és üdítő ital. Szakorvosok előkelő betegek, vesebajoknál emésztési és légzési szervek hurutainál páratlan sikerrel alkalmazzák illetve használják.

Magyarország legolcsóbb gyógy-és élvezeti vizeinek egyike A SZULTÁN-forrás kulfvetősége. HOLENIA BELA, Eperjes

Kapható: Kontsek Gézánál Debrecen.

magyar fürdők egy gyógyító hatásra, mint természeti szépségekre felveszik a versenyt a legtöbb külföldi fürdővel. A Magyar Gazda Szövetség ez okból társadalmi uton kíván odahatni, hogy a közönség a magyar fürdőköt megkedvelje. Egyelőre azt kérte a szövetség a kereskedelmi minisztertől, hogy az országos statisztikai hivattal állítsa össze, hány magyarországi megyéente külföldi fürdő és nyaralóhelyekre s mily nagy az az összeg, amit évente idegenben elköltenek. Az akciónak egyik jelentékeny része lesz a magyar fürdők ellátásának lehetőleg kedvező megoldása, a mely kérdés régebben foglalkoztatja már a többi gazda társadalmi szervezeteket.

— **Eszterházy gróf tolvaja.** Megirtuk tegnap, hogy Eszterházy Pál gróf Vilmos huszár önkéntest két munkás ember meglopta. A rendőrség a tetteseket elfogta. Az egyik, Nagy Lajos bevallotta a rendőrségnél, hogy 110 koronát elloptott a gróf tárcájából, de tagadja, hogy az 1000 koronás bankjegyet is eltulajdonította volna. A lopásra vonatkozólag elmondta Nagy, hogy mikor Eszterházy gróf vissza kocsizott Debrecenbe, elsludt és a zsebéből kiálló tárcát kivette. A briliáns gyűrűről sem akar tudni. A lopott pénz egy részét elmulatta a tolvaj. Mulatság előtt nagy beruházásokat tett. Így például vett egy csikóbőrös kulacsoskát, ruhaneműt és egy automobil sapkát. A rendőrség a kihallgatása után levetkeztette az atyafit s megmotozásakor 6 korona készpénzt is tártak nála. Ma kísérik át az ügyészséghez. Érdekes, hogy a kellemetlen kiránduláson gróf Eszterházy Sajó névre hallgató buldog kutyáját is elvesztette. A ki a kutyát vissza hozza neki 50 korona jutalomban részesül.

— **A váltóhamisító gavallér.** Nagyváradról írják: Flaskay Dezső, a váltóhamisító gavallér még mindig vizsgálati fogságban van, az ügyészség kizsiti már ellene a vádiratot, amely napról-napra újabb adatokkal gazdagodik. Flaskay ellen újabban Weinstock Fülöp órás és Falupi Ignác bankbizományos adtak be feljelentést többrendbeli csalás és okirat hamisítás címén. A leleplezett szélhámos most már egykedvűen néz sorsa elé.

— **Munkások mulatsága.** A magyarországi munkások rokkant és nyugdíj egylete ma este tartja a Margit fürdő disztermében kedélyes estével egybekötött táncvigalmát, az özvegyek és árvák segély alapja gyarapítására. A minden tekintetben sikerültnek ígérkező mulatságon a Daday Lajos és Molnár Imre által írott és előadandó Apotezis (párjelenet) bizonyára feltűnést fog kelteni, mert az előkép a jótékony dolgokkal foglalkozó egyletnek igazán remes hivatását mutatja be. Különben a hangverseny egész műsora sok élvezetet fog nyújtani, tekintve, hogy azt az általánosan elismert Egyetértés dal és zenekara adja elő. A talp alá való, egy közkedveltségnek örövendő jóhírű cigányzenekar szolgáltatja.

— **Elhalasztott ménárverés.** A m. kir. állami ménésparancsnokság által, lapunk július 8-iki számában hirtetett ménárverés nem július 24-én, hanem — a mint újabban értesítenek — f. é. augusztus hó 8-án fog megtartatni.

— **A ki nem bizik magában.** Egyik csabai újságban olvassuk a következő nyíltéretet.

Tisztelettel értesítem és kérem a csabai kereskedőket és nagyközönséget, hogy nevemre a legkisebb értéket is hitelbe, vagy kölcsön ne adjanak, mert egy fillért sem fizetek. — Adamik János, kőtelgyártó Csabán.

Adamik János kőtelgyártó nem nagyon bizik magában, hogy a hitelt — a mely pedig még a kőtelverők éltetője — ilyen ridegen utasítja el magától.

— **Köszönet.** Mindazon rokonoknak és jó barátoknak kik drága jó anyám temetésén megjelenni szívesek voltak s azáltal is mély fájdalomamat enyhítették, fogadják ezuton is szíves megjelenésökért hálás köszönetemet 1905. jul. 15. Knoll Mariska.

— **Mérges kígyó marása.** Déváról jelentik, hogy Vormaga községben Vojka Lázár birtokán buzát arattak a munkások, miközben egy mérges kígyó mászott elő és Popa Mária leányt a lábán megmarta. A leány azonnal megbetegedett és egész teste felpuffadt. Állapota menthetetlen.

— **A veszedelmes kanna.** A dunántúli aratósztrájk idején történt az alábbi eset. A többi közt letették a kaszát Szluha István országgyűlési képviselő cecei aratói is, bár a nagybirtokos, mint jó gazda mindig emberségesen fizette munkásait. A sztrájkolók küldöttsége fölkereste földesurát s mindenféle követeléssel állt elő. Szluha István nem szólt semmit, hanem néhány percre eltávozott s a mikor visszatért, nagy öntözőkanna volt a kezében. Az aratók csak várták, hogy már most mi lesz.

— **Jöjjetek utánam** — szölt a képviselő.

Kiballagtak a határba és Szluha István megállt a legszebb buzatábla előtt:

— **Hát igazán nem akartok aratni, édes fiaim?** — kérdezte rejtelmesen.

— **Nem!** — volt a válasz.

— **No jó, majd aratok én magam.**

Erre a kannából, a melyben petroleom volt, megöntözte a vetést, aztán meggyújtotta. A következő pillanatban hatalmas láng csapott föl a bámuló aratók előtt. Lett erre riadalom; az aratók elfelejtvén, minden szociálista tanítást, neki láttak az oltásnak s néhány percelatt leverték a tüzet. Azután nem szóltak többé követelésről, hanem munkába álltak s megkezdődött az aratás.

— **Köszönetnyilvánítás.** Özv. Lengyel Imréné urhölgy, Dr. Kiss György ügyvéd ur utján a siketnémák részére 20 koronát küldött hozzám. E kegyes adományt az iskola pénztárába juttatom s ezennel hálásan nyugtatványozom. Oláh Károly tanácsnok.

— **Csavargó leányok.** Kovács Lidia és Szokolai Juliána ismeretes alakok a rendőrség előtt. Csaknem minden hónapban adnak foglalkozást a rendőröknek. Már többször kitiltották őket Debrecenből, de mindig visszatérnek és az utcán kóborognak. Tegnap éjjel is csavargáson kapta a két leányt egy rendőr. Most ismét illetőségi helyükre toloncolja a hatóság.

— **Tűz.** Tegnap a késő esti órákban telefonon jelentették a tűzoltóságnak, hogy a vasuti állomás környékén tűz van. A tűzoltóság azonnal ki is vonult. A tűz a boldogfalvi kertben pusztított. Egy kis viskó égett le. A veszedelem okát nem tudják. A kár jelentéktelen.

— **Az ismeretlen öngyilkos.** Lapunk tegnapi számában jelentettük, hogy a Kossuth szállóban egy Nagy Adolfné nevű asszony öngyilkossá lett. Az öngyilkosnő a vendékönyvben Nagynénak nevezte meg magát s tartózkodási helyéül Legyes Bénye községet jelölte meg. Miután semmi írást nem hagyott hátra, a rendőrség az asszony kilétét kikutatandó, táviratozott Legyes Bényére a községi előljáróságához. Onnan az a válasz érkezett, hogy Nagy Adolfné gazdatiszt neje odahaza van és él. A rendőrség így nem állapíthatta meg, hogy ki a rejtélyes öngyilkos asszony?

— **LETZTER JÓZSEF fényképészeti, festészeti és fényképnagyítási műterme Piac-utca 44. dr. Ujfalussy-ház. Állandó fényképkiallítás a műterem kapubejárásánál levő kirakatban.**

— **Fontos cséplőgéptulajdonosok részére!!** A 7359—1903. magy. kir. belügyminiszteriumi rendelet értelmében minden cséplőgéptulajdonos köteles az első segélynyújtáshoz szükséges kötszerekkel felezerelt mentőszekrényt készletben tartani. Keleti J. orvos sebészeti mű és kötszergyáros Budapest, IV., Koronaherceg-utca 17. ajánlja a 288. sz. Cséplőgép-Mentőszekrény elnevezés alatt a fenti min. rendeletnek minden tekintetben megfelelő keményfa szekrényben elhelyezett berendezést Ára csomagolással együtt K. 29. Legölkönyösebb bevásárlási forrás vit szonteladóknak. Saját hazai gyártmány.

— **Az Arany Bika kávéházban minden este cigányzene.**

Kávéházi sztratégia.

A főnök (ledobja az újságot): Borzasztó! olvasta?

A helyettes: Mindent olvastam. A napok oly hosszúak. Dolog nincs.

A főnök: Persze. No hát a mostani háboru borzasztó.

A helyettes: Hja, cest la guerre. Olyan mint a többi.

A főnök: Már engedjen meg.

A helyettes: Ismétlem, egyik háboru olyan, mint a másik. Ostrom, roham, sebesülés, hatálozás. Csupa sablon.

A főnök: De azok a robbanó szerek, az aknák, a torpedók átdolgozatban. Azelőtt azt mondták a hadakozó felek, hogy pukkadj meg, most azt mondják: robbanj fel!

A főnök: De mi lesz a végeredmény?

A helyettes: A végeredmény ugyanaz, a mi volt. Aki meghal, az nem válogat. Hát nem mindegy önnek, ha levágják a fejét, vagy golyót lünek a hasába?

A főnök: A hasamba?

A helyettes: Mondjuk a gyomrába. Nekem az mindegy. Én ebben a tekintetben roppant flegmatikus vagyok. Miattam elcsúszhatik az összes tengeri hajókat. Sőt gazdasági tekintetben.

A főnök: Mit beszél.

A helyettes: Igen, gazdasági tekintetben a mostani háboru valószínűs áldás.

A főnök: Áldás? Önnek talán felrobbant az esze?

A helyettes: Igen, terno, kvaterno, kvinterno, velát, ultimo. Nem érti? Az ipar, az ipar! Minden elsülyedt hajó helyett másikat kell építeni. A gyárak kéményei vigan füstölőgeek, a munkabérekét főlemelik, a sztrájkolók munkába állanak, a szociális kérdés.

A főnök: Hallja, ön oly zagyván beszél, mint egy hadi tudósító.

A helyettes: De ez semmi.

A főnök: Semmi?

A helyettes: Mondjuk kis Miska. Mit tud egy torpedó, mit tud egy rongyos akna? Felrobbantani egy admirális hajót? Az semmi.

A főnök: Már megint?

A helyettes: Suviksz, firnájsz. De a jövő háborujában! Ah a jövőben.

A főnök: Mi lesz?

A helyettes: Megjelenik a repülő torpedó. Oda száll, ahová akar. Piff-paff! Egy nap felrobbantja Vladivosztkot, másnap Port Arthurt. De ez semmi.

A főnök: No hallja.

A helyettes: Lekvár, ha ugy tetszik szilvaiz, De ha megcsinálják a mozgó tűz-

hányót, a szárguldo Vezuvot. Haha! Az lesz a mulatság! Itt áll a hadsereg, itt a tábor, itt a gyalogság... Egyszerre közéjük roent hatbillió löerövel a tábori tüzhányó, oldalt fekszik és tengeri betegséget kap. Erti, tengeri betegséget? Haha. De ez semmi.

A főnök: Elég! Ne folytassa.

A helyettes: Mondom, semmi. Kukorica, bab, saláta. De mi lesz ha mozgósítják a Niagarát! Haha! A zuhatag nekiszakad az armádiának. Az lesz a tuss. Zsupp, zsupp! Akkor tessék szárazon tartani a puskaport. De ez semmi.

A főnök (főlemeli öklét): Most már kuss. Többet ne mondjon.

A helyettes: De mindez semmi. De mi lesz, ha a szárazföldi haretéren megjelenik tömör hadirendben a tenger sima tükre. Erti, a tenger, a hullám, a víz! Előnt mindent. Belefutad mindenki. A generál, a káplár, afurir, a pionir, a vezér, a tüzer, a szekeresz, a mahavéz.

A főnök (szigoruan); Hallja, készítsen nekem momentán kimutatást, hogy hány harmadosztályu hely van a hazai örültek házában? Még ma tudni akarom.

A helyettes: Miért?

A főnök: Mert holnap már gondoskodni akarok önörl.

Lucián.

TAVIRATOK.

Just Gyula üdvözlése.

Budapest, jul. 14. Justh Gyula képviselőházi elnököt ma Uzon község választó polgárai és az illyefalvi függetlenségi párt üdvözltek a nemzeti küzdelemben kifejtett buzgalmaért.

Miniszterválság Spanyolországban.

Madrid, július 14. Hivatalos körökben az hírlik, hogy a miniszterválság elkerülhetetlen. A pénzügyminiszter be akarja nyújtani lemondását.

Kolera.

Tanger, július 14. Tegnapelőtt az hírllett, hogy egy benszülött meghalt kolerában. Azonban a hír nem bizonyult igaznak. Az összes innen távozó gőzösek kaptak egészségi bizonyítványt.

Az orosz forradalom.

Pétervár, július 14. Tifliszben egy bombakészítő műhelyt fedeztek föl, melyben 4 megtöltött és 24 készüléken levő dinamitbombát, valamint 500 csomag dinamitot és nitroglicerint találtak. A rendőrség megakadályozta a bombakészítőknek ama kísérletét, hogy az egész lobordtopinyost felrobbantsák. Házkutatás közben a szomszéd kertekben puskákat és revolvereket találtak elásva. Tizenegy embert letartóztattak. Az egyik a börtönben megölte magát.

Pétervár, július 14. A hivatalos lap megerősíti Witte miniszterelnöknek a washingtoni béketanácskozmányra történt kiküldését.

Pétervár, július 14. Lodzból érkezett jelentés szerint a szociálista zsidók az utcákon vörös zászlók alatt felvonulva tüntettek. Tegnap a katonasággal összetűztek. A tusában a katonák 2 zsidót leszurtak.

Varsó, július 14. A forradalmi gyűlésen tegnap sok ezer ember vett részt. A vezetők lázító beszédeket mondtak. A gyű-

lésre kőzákokat vezényelt ki a hatóság. A katonák sortűzet adtak, s ekkor ötven munkás életét vesztette.

Az elstülyedt angol hajó.

Biserta, július 14. Nagy erőfeszítés után sikerült a Farfadet nevű tengeralattjáró hajót kiszabadítani az iszapból. A hajó hátulsó része három méterrel a tengerszine alatt van.

Budapesti gabonatözsde.

(Déli zárlat.)

Budapest, július 14.

Buzakinálát mérsékelt, vételkedv csekély. Nyugodt irányzat mellett 10,000 métermázsa került forgalomba, változatlan áron. Egyébb gabonanemek közül zab szilárd, a többi változatlan. Idő: borus.

Buza októberre	15.48—50.
" 1906. áprilire	16.00—02.
Rozs októberre	12.66—68.
Zab októberre	11.44—46.
Tengeri júliusra	15.26—28.
" 1906. júliusra	10.62—64.
Repece augusztusra	24.30—50.

Törvénszék.

§ **Megtámadott börtönőr.** A budapesti büntető törvénszék Markó utcai fogházának Koburg utcai kapu a előtt vasárnap délelőttökint élénk a forgalom. A letartóztatottak hozzátartozói szoktak ilyenkor ott összeseregleni, hogy egy két percre — beszélgetési engedély mellett — beszélhessenek fogva levő rokonaikkal vagy barátaikkal. Ez év június 18 án a látogatók között megjelent Grósz Menyhért rovoit multu facér alkusz is, s minden engedély nélkül betolakodott a fogház folyosójára. Pintér István börtönőr, aki a foglyok látogatónak ellenőrzésére volt szolgálatra kiendelve, kérdőre vonta Grószt s midőn az herceggő hangon gerombáskodni kezdett vele, kiutasította a fogházból. Grósz erre leült a börtönőrök szobájának ablakpárkányára, de Pintér István onnan is elzavarta. Ekkor Grósz a kezében levő bottal ugyan ütötte a kötelességét teljesítő börtönőrt, hogy ezt menten elborította a vér. — Pintér kiáltására elősiető börtönőrök azután elfogták a dubajkodó embert s felkísérték a soros ügyészhez, akinek indítványára a vizsgálgató elrendelte ellene hatóság elleni erőszak büntetése miatt a vizsgálatot a vizsgálati fogsággal együtt. Ma tárgyalta ezt az ügyet a büntető törvénszék Szepessy bíró elnökléte alatt. A tárgyaláson a vádlott azzal védekezett, hogy ő csak véletlenül ütötte meg a börtönőrt, aki neki előzőleg, azért mert visszafeselt neki, — hatalmas pofont adott. A lefolytatott tárgyalás után a bíróság dr. Keserü kir. ügyész vádjá után Grósz Menyhértet hatóság elleni erőszak és könnyű testi sértés vétségéért egy havi fogházra és 10 korona pénzbüntetésre ítélte. — Az ügyész súlyosbításért fellebbezett.

Krajlevics Lázár parancsnok.

Irta: Békefi Antal

Az Astra gőzös Siracusa felé járt. Krajlevics Lázár parancsnok az asztalfőn ült szótlanul. A süket Markó zöld kötényében sürgött forgott a nagy tálla, amelyben négy természetes orádé párolgott megfőit meredt szemmel. Obolenszkyné asszony kétszer is megforgatta az ezüst vajú kést az izes hal oldalában, az így fölnyalábolt edagekat maga elé rakván. Stejn ur, a cseh gyémánt utazó, aki Athénből jött, teli szájjal valami kalandjával akarta szórakoztatni a parancsnokot. Ez azonban szóltan volt, ridegen nézett maga elé. Oda se látszott hallgani. Az asztal végén egy kolosszális nagycsontu olasz ült. Bartarelli máltai fekete cukorgyáros. A negyedik üveg chianti fogyasztotta már. Ha idét enged neki a gyémánt utazó, ébred belőle is a beszéd.

A sok bolondságra, amit az utasok a hajó ebédlőjében össze vissza fecsegték, ráse hederített a fiatal parancsnok. Erős, barna tengerjáró ember Krajlevics. Szenvedélyes nagy fekete szemei titokzatosan égnek. Sűrű göndör fekete haja tövig le van vágva. — Gömbölyű arcának, amely csupaszra van borotválva, a vonásai feltűnően lágyak, mint egy lírikus poétáé. Elül ettől öles alakja, hejkulesi válla és nagy keze. A fecsegő utasok nem tudták megszólaltatni. A süket Markó, a hajó pincér, szomoruan vizsgálta az urát, akit nagyon szeretett. A szegény Markó tudja, mért. Krajlevics tartotta benne a lelket. A görög szigetek egyikén szedte föl Markót hét éves korában. Azóta nyolc esztendő mult el és mindig erre jár urával a kis hajó-patkány. Így hívták a hajó munkásai Markót, aki tizenöt éves már és fölvitte az isten a dolgát a parancsnok kegyéből fől szolgáló pincérré. Ezalatt azonban az éjszakai szélzugásoktól félig megsiketült Markó. Nem csoda, ott feküdt rongyaiban mindig a földélti áruk, kosarak, zsákok és hordók között, mint egy macska.

Krajlevics Lázár alig nyúlt ez estén megint az ételhez. Bartarelli Satanello, a fekete cukorgyáros, mellére simuló fényes hosszú szakállát a két tenyere közt sodorgatta elázottan ott tartott a beszédben, hogy van neki egy szőke menyasszonya Düsseldorfban.

— Reinlein Klärchen a kicsike, — tördöste német szóval a históriát a fekete cukorgyáros vőlegény — ott vár engem most és hazahozom őt az én szép villamba.

Erre ivott egyet. „Eljen a kis Klärchen”, — emelé most poharát Stejn ur, a szomszéd és egyuttal azt a bizalmas ajándékot tette Bartarelli barátjának, hogy legyen az ő cseh-gyémánt gyűjteményéből a düsseldorfi Klärchennek egy ritka szép ajándékot. Ezalatt Obolenszky Richárdné, aki a vendégkönyvbe a varsói szépművészeti társaság elnöke nevének jegyezte be magát, felállt az asztal mellől és cigarettára gyújtott. Krajlevics Lázár parancsnok meghajította magát, köszönt és az ebédlőbe nyíló tágas kabinjába sietett.

Kint a tremontona, a hajósok jó szele fodrozta az Astra utján a hullámokat. Az ég tiszta csillagaival báborítlanul nézgette magát a véghetetlen tükörben. A hold teli volt és a fénye kápráztató prizma után játszott a vizen. Milassano Tibald másodkapitány a parancsnoki hidról az imént sietett le. — Gypon William harmadik kapitány egy csupasz képű ifju váltotta fel és Sole mio t füttyörészve sétálgatott a hidon föl és alá. A parancsnoki kajútából mandolina muzsika hangzott föl. Krajlevics Lázár busongva verte a gyönyörű O Marenavicalo románcot, amit ünneppan szőp hangu hajósok a parton dancolnak megkapó karban:

Oie né, fa priste, viene,
Nun me fa spantenca,
Capure a rezza vene
C' ammare sto a mena . . . stb.

A lengyelasszony a kabinja ajtajának támaszkodva hallgatta. Finom cigarettájának füstjét messzire elfujta a levegőbe. Majd új nótát vert Krajlevics Lázár. Többet sorjában, vidámakat is. Ezután a lengyel himnusz is a hurokba verte, amelyek a hajó csöndjében sirva adták vissza. Obolenszkyné odarohant a parancsnoki szobaajtó elé és ujjongva szólt be:

— Oh, uram, ön engem megrikat.

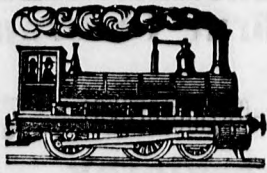
Krajlevics Lázár ránézett az extázisba esett lengyelasszonnyra, de nem felelt neki. Játszott tovább. Ekkor egy görög éneket, amire Markó is előállt a zöld kötényben és egy csészét törülgetve, áhitattal hallgatta.

— Markó! — pattant fel most hirtelen a parancsnok, abban hagyva a játékot.

A szolgálodaugrott. Krajlevics eldobta a mandolint, amelynek a sarokba esve elpatlant egy hurja. — Markó ijedten nézett a jó urára.

— Markó! — ordított rá ismétellen. Krajlevics Lázár — tudod már! Siess, néz ki. Jön e velünk?

(Folyt. köv.)

MAGYAR
állam vasutak
monetrondje

1905. május ho 1-től.

Debrecenből indul:

	óra	perc
Budapest felé (gyorsvonat) —	d. u.	4 46
Budapest felé (gyorsvonat) —	reggel.	8 57
Budapest — Nagyvárad felé —	d. u.	8 30
Budapest — Nagyvárad felé —	este	10 25
Szatmár — M.-Sziget felé —	d. u.	4 —
Csak Szatmár (gyorsvonat)	d. u.	6 55
Csak Szatmár teher v. sz. sz.	este	8 24
Szatmár — M.-Sziget f. (gyorsv.)	d. u.	12 11
Miskolc — Kassa felé — — —	reggel	8 13
Miskolc — Kassa felé — — —	este	7 17
Szerencs — S.-A.-Ujhely Kassa f	d. u.	4 36
	reggel	5 35
	reggel	5 44
	d. e.	8 09
	d. e.	8 16
H-Böszörmény	d. u.	11 11
B.-Sz.-Mihály	d. u.	11 20
felé	d. u.	4 41
	d. u.	4 54
	este	7 —
	oste	7 07
	reggel	4 35
F.-Abony felé m. á. vasutól	reggel	4 56
F.-Abony felé vásártérről —	d. u.	4 56
O.-Köcs — Polgár felé m. á. v.-tól	d. u.	5 16
O.-Köcs — Polgár felé vásártérről	reggel	9 35
Derecske — N.-Léta felé — —	d. u.	4 51

Bpestre érkezik:

A reggel 8 ó. 57 p.-kor ind. gy. v.	d. u.	1 50
A déli 12 ó. 05 p.-kor ind. sz. v.	este	6 40
Az este 10 ó. 31.-kor ind. sz. v.	reggel	5 45
A d. u. 4 ó. 46 p.-kor ind. sz. v.	este	9 35

Budapestről Debrecenbe indul:

A d. u. 12 ó. 4 p.-kor érk. gy. v.	reggel	7 25
A d. u. 3 ó. 29 p.-kor érk. sz. v.	reggel	9 —
Az este 6 ó. 29 p.-kor érk. gy. v.	d. u.	2 35
Az éjjel 12 ó. 24 p.-kor érk. sz. v.	este	7 —
(P.-Ladányig gy. v. átszállással)	este	9 15

Debrecenbe érkezik:

Budapest felől (sznmélyvenat)	d. u.	2 29
Budapest — Nagyvárad f. gyorsv.	este	6 40
Budapest — Nagyvárad felől —	éjjel	2 24
Budapest — Nagyvárad felől —	d. u.	3 29
Csak P.-Ladánytól — — —	reggel	7 46
Csak Szatmár felől — — —	reggel	8 57
Szatmár — M.-Sziget felől — —	d. e.	4 31
Csak M.-Sziget felől (gyorsvonat)	d. u.	10 11
Csak M.-Sziget felől — — —	este	6 43
Szatmár felől — — —	este	8 04
Kassa — Miskolc felől — — —	d. e.	8 19
Kassa — S.-A.-Ujhely — Szerencs	este	11 31
	reggel	7 33
	d. e.	7 40
	este	6 22
	este	6 28
	d. u.	3 29
	d. u.	3 35
	d. u.	7 44
	d. u.	7 54
	reggel	5 25
	reggel	5 35
	reggel	7 15
	d. u.	3 13

NYAVAJATORÉS!

Hi nyavajatorés, görcs és más ideges állapotba szenved, kérjen iratot. Ingyen és bórmentve kapható a szabad. „Hattyu gyógyszerár” által Majaa-Frankfurt.

Feltűnést kelt!!!

18 k. helyett csak 7 kor.

Pompás motoronir-Gloria-ezüst óra. 3 erős fedéllel, ugró borítékkal, gazlagon vésvé, pompásan járó, 3 évi jót állás mellett, utánvétel csakis

7 korona.

Uhrenf. J. König.

Wien, VII. Westbahnhofr. 33 72.

DONOGÁN ÉS SOMOSSY

Debrecen, Kistemplombazár.

Angol blous zephyrek

Francia batistok

Mosó Grenadinok.

Székely férfi mosó sző-

velek

Oriási raktára!

5901—1905. Tk.

Arverési hirdetményi kivonal.

A debreceni kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhiré teszi, hogy Karakas Juliána végrehajtónak Karakas Mária Keller Jakabné végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyben a debreceni kir. törvényszék területén levő Debrecen belterületén fekvő a debreceni 7001 számú tjkvben A + 1 sor 367³/₄ hrsz a felvett, felerészben a Karakas Mária felerészben pedig Técsi Erzsébet tulajdonát tevő csapókerti ingatlanra az 1881 t. c. 156 § nak C. pontja értelmében egészen 2168 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1905 évi augusztus hó 11 ik napján délután 3 óra-kor** a kir. törv. szék termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 216 kor. 80 fillért készpénzben vagy az 1881 LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333 sz. alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék képes érték-papirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t. c. 170§-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Debrecen 1905. június hó 21 én.

Kocsár Gábor,

kir. tszki bír.

Magyar királyi állami ménesparancsnok ság Mezőhegyesen.

726 ikt. szám sgdt.

Loárverési hirdetmény.

A mezőhegyesi magyar királyi állami ménesből az alább felsorolt loanyag folyó évi augusztus 8-an esetleg folytatólag árverés útján a helyszínen eladásra kerülés pedig:

23 darab anyakanca	
4 „ 4 éves kanca	
36 „ 3 „ „	
4 „ 2 „ „	
4 „ 1 „ „	
21 „ 4 „ herélt	
93 „ 3 „ „	
17 „ 2 „ „ és	
17 „ különböző koru és ivaru	

használati nyerges és igásló.

Az árverés kezdete reggel 9 órakor lesz.

Az árverési feltételek a helyszínen fognak a közönségnek tudomására hozatni.

Mezőhegyes, 1905. július 1-én.

Magy. kir. áll. ménesparancsnokság.

s halhólyag óvsz küllegességek valódit-francia és amerikai gyártmányú óvsz esomagolásban!

Orvosilag ajánlva! Föltétlen biztosi

Árak koronaértékben!

Tucatonként: 2, 4, 6, 8, 10, 12,

Bouts-americans (mag óvszer), tucaton kint 6, 8, 10. Női óvszer „Passarium er, luslyum” Mensinga tanár szerint, orvos rendeletre adatik ki. Ára 3—5 korona Valódi francia óvsz biztosi szivacsok (safely-sponges) ára tucatonként 6—12 kor-

Uj! Auto vaginal spray! Uj!

a legbiztosabb és legkényelmesebb női különlegesség. Sok ezer elismerő nyilatkozat! Ára kor 15.

Diana-öv (havibaj-kötő). Haskötők Gummi göresér-hrisnyók, feeskendők irrigátorok, bidets stb, a legolcsóbb árak mellett.

Fontos! Sérvény szevedők Fontos!

Keleti-féle legujabb cs. és kir. szab sérvkötő pneumatikus gummi-pelottával, a legtökéletesebb a maga nemében! Nem csuszik, nem okoz kellemetlen nyomást és rendkívül kitimó fekvése által felülmul minden más gyártmányt.

Árak: Egyoldalu . . . 12 korona Kétoldalu . . . 24 korona.

Legujabb kimerítő árjegyzéket zárt borítékban, titoktartás mellett küld

Keleti I. orvos-sebész mű- és kötő-gyár. Alapítva 1878

Budapest, IV., Koronaherceg-utca 17.

E hirdetésre hivatkozók gummiáru rendeléseknél 20% árkedvezményben részesülnek.

Eladó házhelyek.

Vecsey-Bruckner-féle kegyes alapítvány folytán a debreceni ref. Egyház tulajdonát képező azon földterület, mely a hadházi-ut mentén az Apafy-utca és Ferencz József lovasági laktanya között fekszik, 300 négyszögöles házhelyekké földaraboltatván: e házhelyek mérsékelt áron s igen kedvező részletfizetési föltételek mellett eladók.

Értekezhetni Márton Imre egyházi ügyvédnél Piac-u. 44. sz. alatt.

Debrecen, 1905 április 20.

A debreceni ref. egyház küldötsége.

ANCELOTTI MULATO

az „Arany-bikában“

Előleges jelentés,

Folyó hó 30-án. Pénteken lesz

Angelotti igazgatónő első fellepte.

Uj:

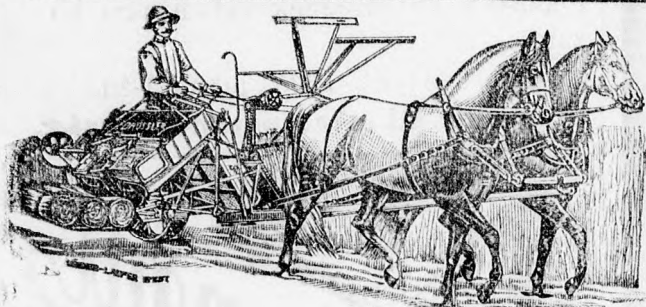
„Az akaratos asszony“ bohózat.

Uj:

Hilda és Tilda

párdalosok.

Valamint az összes szerződöttetett művészek fellepte.

„M A Y E R“ gépgyár

vas- és fémöntőde részvénytársaság SZOMBATHELY.

Raktár: Budapest, V. Lipót-körut 15 szám.

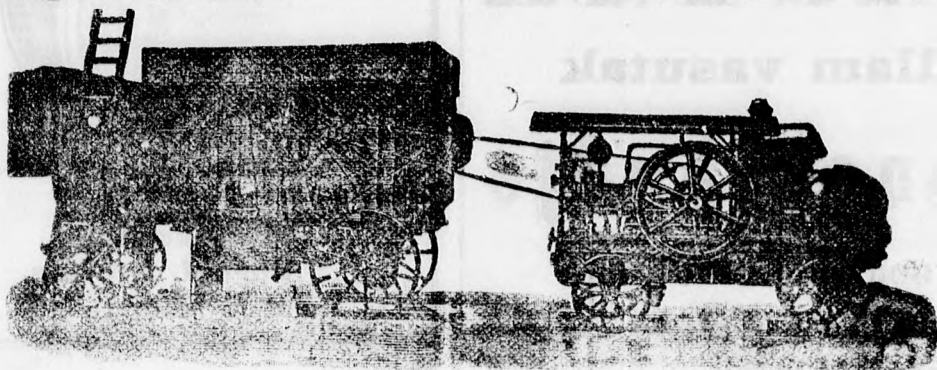
Készít mindennemű

Gazdasági gépeket, kitűnő szerkezetű Benzin- és szivó-gázmotorokat 1-50 lóerőig.

Benzin-motoros cséplőkészletek

Legolcsóbb üzem!

Tűzveszély kizárva!

Malomépítészet

Uj hengerszékek minden e szakmába vágó gépek gyártása műalmi berendezések.

Különlegesség

Legújabb szerkezetű csavaros és szabad. kir. víznyomású borsajtók.

Osborne D. M.-féle

világhírű an erika arató és kaszáló gépek magyarországi kizárólagos képviselőisége.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve. * Kivánatra ingyen és bérmentve külön költségvetést ingyen.

Drössler Károly

cs. és kir. szabadalmazott gazdasági gépgyár Budapest VI, Váci-körut

59. — SZÁLLIT: Magánjárokát, Locomobilokat, teljes Gőzcséplő-

készleteket, Gőzekekészleteket, „Milwaukee“ Fűkaszalógépeket, Arató-

és Kévekötőgépeket, legújabb szerkezetű „Rákóczy Drill“ vetőgépeket

és mindenféle egyéb gazdasági gépet szolid és tartós kivitelben.

Árjegyzékkel és árajánlással kívánatra díjmentesen szolgálunk.

LÁSZLÓ JOZSEF

TELEFON 275.

könyvnyomda és könyvkiadóhivatal,

TELEFON 275.

DEBRECEN, Csapó-utca 9. szám.

K Ö N Y V E K,

folyóiratok,

ÁRJEJYZÉKEK,

számlák,

ZÁRSZÁMADÁSOK,

BÁLI MEGHIVÓK,

TÁNCRENDEK,

FALRAGASZOK,

KÖRLEVELEK,

a legszebb kivitelben.

a „SZABADSÁG“

pol. napilap,

kiadóhivatala.

A legdivatosabb betűkkel ellátott,

gyorsrajtóval felszerelt

KÖNYVNYOMDA,

hol mindennemű

NYOMTATVÁNYOK

izlésteljesen, gyorsan és

pontosan, a legolcsóbb

árak mellett készíttetnek.

HIRDETÉSEK

a

„SZABADSÁG“

részére

jutányosan felvétetnek.

A
„SZABADSÁG“

a legnagyobb és legel-
terjedtebb politikai
napilap.

ELŐFIZETESI ÁR:

Helyben:

Egész évre 12 kor.

Fél évre 6 kor.

Negyed évre 3 kor.

Vidéken:

Egész évre 20 kor.

Fél évre 10 kor.

Negyed évre 5 kor.